

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 25Co/198/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203994  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2012  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4212203994.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, proti odporkyni: E. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., U. I. XXXX/XX, o zaplatenie 404,06 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 02. 05. 2012 č. k. 6C/70/2012-45, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 404,06 eura s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 359,79 eura od 29. 01. 2011 do zaplatenia, ako i náhradu trov konania vo výške 24 eur a to všetko v splátkach po 40 eur mesačne, splatných 28. dňa toho-ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok, počnúc 30-tým dňom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Svoje rozhodnutie založil na zistení, že právna predchodkyňa navrhovateľky dňa 05. 04. 2007 s odporkyňou uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky GE Money Multiservis, k.s., na základe ktorej poskytla odporkyni úver vo výške 30.000,-Sk, ktorý sa odporkyňa zaviazala zaplatiť v 48-ich splátkach po 1.055,-Sk. Nakoľko odporkyňa pohľadávku uplatnenú navrhovateľkou čo do výšky právneho dôvodu vzniku aj uplatnených úrokov z omeškania uznala, poukazujúc na ust. § 120 ods. 3 OSP vychádzal zo zhodných tvrdení účastníkov konania a odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľke požadovanú sumu 404,06 eura s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru. V súlade s ust. § 160 ods. 1 OSP odporkyni povolil dlh zaplatiť v mesačných splátkach po 40 eur, keď mal za preukázané, že odporkyňa zo svojho dôchodku bez ohrozenia vlastnej výživy vyššie splátky vykonať nemôže. Rozhodnutie o náhrade trov konania oprel o ust. § 150 ods. 1 OSP a v konaní úspešnej navrhovateľke priznal čiastočnú náhradu trov konania v sume 24 eur za zaplatený súdny poplatok. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľke nepriznal s ohľadom na osobné a majetkové pomery odporkyne, ktorá je poberateľkou dôchodku v celkovej sume 369,40 eura a iný príjem nemá.

Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadla navrhovateľka len v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť jej náhradu trov prvostupňového konania vo výške 159,06 eura. Dôvodila, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, keďže v danom prípade nebol dôvod na zníženie ňou požadovanej náhrady trov konania a to trov právneho zastúpenia. Odporkyňa si bola vedomá existencie svojej pohľadávky voči nej, na čo bola upozornená viacerými výzvami, dlžnú sumu neuhradila, a preto si svoj nárok uplatnila dôvodne, rovnako ako aj náhradu trov konania, ktoré ako nevyhnutné vynaložila na dosiahnutie úspechu vo veci. Taktiež namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre jeho nedostatočné odôvodnenie.

Nie je z neho zrejmé, na základe akých skutočností aplikoval súd prvého stupňa ust. § 150 ods. 1 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania a v tomto smere neobsahuje ani žiadne údaje o zistení majetkových, prípadne sociálnych pomerov odporkyňa, okrem výšky jej starobného a vdovského dôchodku.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že má veľmi nízky dôchodok a prípadné prisúdenie náhrady trov konania by ju zaväzovalo na dlhšie splácanie dlhov, keďže tak bude môcť urobiť iba minimálnymi splátkami.

Odvolačný súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľky bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vychádzajúc z dikcie zákona je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, pričom plný úspech vo veci sa zisťuje porovnávaním žalobného petitu s výrokom rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Výnimku z práva na náhradu trov konania podľa pomeru úspešnosti reprezentuje len ust. § 143 OSP, podľa ktorého odporca, ktorý nemal úspech vo veci, má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ak svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania a ust. § 150 OSP. Ostatné uvedené ustanovenie rozlišuje 2 prípady, kde zákonodarcia ponecháva na úvahe súdu za splnenia zákonných podmienok, či v konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov konania neprizná alebo túto primerane zníži. Takáto situácia nastane, pokiaľ súd zistí dôvody hodné osobitného zreteľa (ods. 1 citovaného ustanovenia) alebo ak ide o drobný spor a trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke (ods. 2 citovaného ustanovenia).

Podľa ustálenej súdnej praxe aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania úspešnému účastníkovi celkom alebo sčasti neprizná. Súdna prax v tejto súvislosti zastáva názor, že musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, súd bežne prihliada jednak na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania, ako aj na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku a na postoj účastníkov v priebehu konania. Nepriznať hoci len čiastočne náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania možno len za predpokladu, že v konkrétnej veci možno od takéhoto úspešného účastníka spravodlivo požadovať, aby (hoci len čiastočne) si sám hradil jemu vzniknuté trovy konania a to práve z konkrétne uvedených a existujúcich dôvodov hodných osobitného zreteľa. Pri rozhodovaní súdu o tom, či sú splnené podmienky ust. § 150 ods. 1 OSP pre výnimočné nepriznanie (úplné, či čiastočné) náhrady trov konania úspešnému účastníkovi konania je potrebné, aby skutkové okolnosti, v ktorých sa vidí naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, boli preukázané a to zo všetkých aspektov, ktoré sú podľa ustálenej praxe všeobecných súdov relevantné. V opačnom prípade môže dôjsť pri rozhodovaní o náhrade trov konania k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru.

V preskúmvanej veci sa však súd prvého stupňa vyššie uvedenými zásadami neriadil, resp. dôvody jeho rozhodnutia takýto záver neumožňujú prijať. Súd prvého stupňa totiž v napadnutom rozsudku v časti, týkajúcej sa trov konania, len uviedol, že „o trovách konania rozhodol podľa § 150 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnej navrhovateľke priznal čiastočnú náhradu trov konania v sume 24 eur, čo predstavuje zaplatený súdny poplatok a navrhovateľke trovy právneho zastúpenia nepriznal a to vzhľadom na osobné a majetkové pomery odporkyne, ktorá je poberateľkou dôchodku celkom v sume 369,40 eura

a iný príjem nemá.“ Takéto konštatovanie súdu prvého stupňa však bez starostlivého preskúmania, analýzy a vyhodnotenia všetkých ďalších, zhora naznačených rozhodujúcich skutočností, nemôže stačiť pre záver o dôvodnosti jeho postupu v intenciách § 150 ods. 1 OSP. Takýto prístup sa javí nielen ako neprípustne zjednodušujúci, ale najmä ako nezodpovedajúci príslušným ustanoveniam o súdnej ochrane, kam patrí aj zákonná požiadavka na náležitosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 OSP ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu totiž vyžaduje, aby súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom sa vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre danú vec rozhodujúce. Ak rozsudok takéto odôvodnenie neobsahuje, potom je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, čím došlo k porušeniu procesných ustanovení, upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a postupom súdu tak účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhovateľka preto dôvodne vo svojom odvolaní vytýka prvostupňovému súdu nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia v ňou napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania. Zvlášť za situácie, keď navrhovateľke s ohľadom na jej plný úspech v konaní v zmysle § 142 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu všetkých trov konania, potrebných na účelné uplatňovanie jej práva a výnimočnosť prípadu súd prvého stupňa založil len na zistení, že odporkyňa je poberateľkou dôchodku vo výške 369,40 eura mesačne bez poznania a vyhodnotenia jej ďalších majetkových, sociálnych a osobných pomerov tak, ako na to správne odvolateľka poukázala.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodní, vypořádajúc sa v ňom i so všetkými námietkami navrhovateľky, uplatnenými v jej odvolaní. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0 .

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.